

1886—90 til Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 587 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Boesen, Oct. Hansen, P. G. C. Jensen, R. Jørgensen, Knudsen, Sehested og Sørensen:

Til § 2.

1) Linie 6, 9 og 10 „1893“ forandres til: „1891.“

Til § 6.

2) Linie 1 og 4: „1893“ forandres til: „1891.“

3) Der tilføjes til § 6 et nyt Stykke, saalydende:

„Er en Forsikring i Tiden mellem 1ste Januar 1891 Middag Kl. 12 og 1ste Januar 1893 Middag Kl. 12 udgaaet af Risikoen ved Forsikringskontraktens Ophævelse, kan der kun ydes Bonus, dersom Anstalten ved Ophævelsen har haft Godtgørelse at udrede.“

Til § 7.

4) Linie 4: „1893“ forandres til: „1891.“

Til § 13.

5) I § 13 indføres som nyt Stykke efter 1ste Stykke:

„Er Policen eller Indtegningsbeviset for en Livsforsikring inden Bonusudbetalingen tilbageleveret Anstalten paa Grund af, at Forsikringssummen eller Godtgørelse ved Forsikringens Ophævelse er udbetalt, betragtes den, til hvem saadan Udbetaling har fundet Sted, som Ihændebraver.“

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Vædringsforslag fattes, under Forhandling under et.

Ordføreren for Vædringsforslagsstillerne (P. G. Jensen): De Medlemmer, der optræde som Forslagsstillere her, ere de samme Medlemmer, som udgjorde Udvalget i den anden Sag, som vi nylig have behandlet. Det har været naturligt, at Ud-

valget har henvendt sin Opmærksomhed ogsaa paa denne Sag, uagtet det ikke har haft noget specielt Mandat dertil. — Jeg skal blot bemærke, at alle de Vædringsforslag, der ere stillede, høre sammen. De udgøre i Virkeligheden en Enhed. Hensigten er at indføre den Forbedring i Forslaget, at Bonus ikke skal være betinget af, at vedkommende Forsikring er indbefattet i Risikoen den første Januar 1893, men at det er tilstrækkeligt, at Forsikringen er indbefattet i Risikoen den første Januar 1891. Deraf følger, at der er ikke saa Mennesker, som ville faa Bonus efter det Forslag, her er stillet, medens de ikke ville faa Bonus efter Lovforslaget. Der vil navnlig være en stor Mængde Enter, der ville faa Bonus af den Forsikring, som deres afdøde Mand har tegnet. I de Tilfælde, hvor Manden er død mellem første Januar 1891 og første Januar 1893, vil Bonus for en saadan Forsikring efter Lovforslaget være udelukket, efter Vædringsforslaget vil der blive givet Bonus. Vædringen vil medføre nogen Udgift for Anstalten, men paa den anden Side en betydelig Fordel for en hel Mængde Mennesker. Det er altsaa Maret 1893, der skal rettes paa disse forskellige Steder, og ved Siden deraf er der to Forslag under Nr. 3 og 5, som blot tilsigte at gøre det andet Forslag bekvemt at udføre i Praksis. Det er Bestemmelser, som have været nødvendige paa Grund af Lovforslagets Systematik, men ellers have de ikke synderlig Betydning. — Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige Forslag til Vedtagelse.

Finansministeren (Strup): Ja, min Udtalelse skal være meget kort, den skal indskrænke sig til, at jeg kan tiltræde samtlige Vædringsforslag. Men dernæst vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Vedtagelsen deraf vil efter Anstaltens Udregning forøge Bonusbeløbet med omtrent 90,000 Kr., men jeg erkender, at for dette Forslag kan der anføres — hvad der efter min Mening ikke kunde anføres for Vædringsforslaget under Nr. 1 til det før behandlede Lovforslag — en virkelig reel Grund: Naar man hidtil har fastholdt en anden Bestemmelse, er det mere af Bequemlighedsgrunde, end fordi man har erkendt, at der var reel Grund til Stede.

Da ingen begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 3005—6.)

vedtoges uden Afstemning.